

Напрямок 5. Філософія сучасної освіти. Сучасні педагогічні технології та методики.

АКТИВНІСТЬ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Репко І. П.

кандидат педагогічних наук, доцент,
проректор з науково-педагогічної роботи, професор кафедри педагогіки,
психології, початкової освіти та освітнього менеджменту
Комунального закладу «Харківська гуманітарно-педагогічна академія»
Харківської обласної ради
м. Харків, Україна

Красногорська В. В.

керівник підрозділу сприяння працевлаштуванню випускників,
аспірантка 3-го курсу
Комунального закладу «Харківська гуманітарно-педагогічна академія»
Харківської обласної ради
м. Харків, Україна

2020 рік став переломним у галузі освіти, бо людство зіткнулося з глобальною проблемою – різким поширенням коронавірусу COVID-19. З огляду на це, відповідно до статті 29 Закону України «Про захист населення від інфекційних захворювань» [1], Постанови Кабінету Міністрів № 211 від 11.03.2020 «Про запобігання поширенню на території України коронавірусу COVID-19» [2], наказу Міністерства освіти і науки України № 406 від 16.03.2020 року «Про організаційні заходи для запобігання поширенню коронавірусу COVID-19» навчання під час карантину відбувається виключно дистанційно [3].

Мета роботи полягає в розкритті питання щодо забезпечення активності студентської молоді в умовах дистанційного навчання.

Заклади вищої освіти мають академічну автономію. Вони самостійно визначають, як організувати освітній процес в умовах карантину та які технології використовувати для дистанційного навчання. Кожен студент має виконати індивідуальний навчальний план цього навчального року [4]. Важливо зазначити, що дистанційне навчання має бути сплановано так, щоб досягнутий результат не обмежувався виключно написанням письмових робіт.

Дистанційне навчання – це така форма організації освітнього процесу та педагогічна технологія, основою якої є керована самостійна робота студентів та широке застосування у навчанні сучасних інформаційно-комунікаційних технологій. Основною метою дистанційного навчання студентів є виховання особистості, яка має бажання і здатність до спілкування, навчання та самоосвіти [5].

Питанню розвитку дистанційного навчання присвячено роботи зарубіжних науковців: Р. Деллінг, Д.Кіган, М. Сімонсон, А. Кларк, та відповідно вітчизняними: О. Андрєєв, Г. Козлакова, І. Козубовська, Є. Полат, А. Хуторський.

Дистанційне навчання має безліч переваг: доступне всім верствам населення; дозволяє студентам навчатися і спілкуватися з одногрупниками, вивчати лекції і брати участь в предметних дискурсах без своєї безпосередньої присутності; гнучкість консультацій; провідні освітні технології. Але, не зважаючи на позитивні сторони, є й недоліки. Вагомою проблемою є низька пропускна спроможність електронної мережі під час освітніх чи екзаменаційних телеконференцій. Від цього страждають студенти невеликих містечок України, яким, власне, найбільше підходить дистанційне навчання через географічну віддаленість від наукових осередків. Ще однією проблемою такого виду навчання є недостатня сформованість національного освітнього простору в Web-середовищі, що не дає змоги на даний час реалізувати значні потенційні можливості дистанційного навчання [5]. На нашу думку, є ще один недолік – це пасивність і зменшення продуктивності діяльності студентів.

Мотиваційним компонентом для підвищення ефективності дистанційного навчання та самонавчання здобувачів освіти можуть слугувати різноманітні освітні платформи та соціальні мережі. Залучення студентів до проходження курсів на освітніх платформах EdEra та Prometheus, що дозволяє покращувати свої знання у різноманітних сферах діяльності. Проведення різноманітних челенджів, флешмобів, тематичних зустрічей, живих сесій «питання / відповідь» у соціальних мережах (Instagram, Facebook).

Активність студентської молоді на цих платформах виявляється в тому, що студенти самі є каталізаторами для створення курсів, груп, які надають можливість спілкуватися й підтримувати постійний зворотний зв'язок не тільки з викладачами, а й зі студентами інших ЗВО України та світу, що сприяє інтерактивній взаємодії під час виконання завдань у віртуальних парах чи групах, роботі з текстами, зокрема з електронними гіпертекстовими посібниками, відеолекціями, додатковими ресурсами, розміщеними в мережі Інтернет; виконання тестових завдань, що містять завдання для самоконтролю; участь у мережевих групових заняттях; виконання індивідуальних завдань за курсом; проходження контрольних заходів, зокрема проміжної, поточної та підсумкової атестації.

Отже, організації та впровадження дистанційного навчання у закладі вищої освіти щороку змінюється та вдосконалюється. Більшість сучасних закладів переходять до роботи з новими науково-методичними та інформаційними базами з метою удосконалення освітнього процесу на відстані, що створює більше можливостей для творчої та ефективної **самостійної роботи студентського молоді**.

Література:

1. Стаття 29 Закону України «Про захист населення від інфекційних захворювань» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1645-14> -
2. Постанова Кабінету Міністрів № 211 від 11.03.2020 «Про запобігання поширенню на території України коронавірусу COVID-19»

[Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.kmu.gov.ua/npas/pro-zapobigannya-poshiml10320rennyu-na-teritoriyi-ukrayini-koronavirusu-covid-19> -

3. Наказ Міністерства освіти і науки України № 406 від 16.03.2020 року «Про організаційні заходи для запобігання поширенню коронавірусу COVID-19» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://mon.gov.ua/ua/npa/pro-organizacijni-zahodi-dlya-zapobigannya-poshirennyu-koronavirusu-s-ovid-19> -

4. Карантин МОН [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://mon-covid19.info/uni> -

5. Дистанційне навчання як сучасна освітня технологія [Електронний ресурс] : матеріали міжвузівського вебінару (м. Вінниця, 31 березня 2017 р.) / відп. ред. Л. Б. Ліщинська. – Вінниця : ВТЕІ КНТЕУ, 2017. – 102 с.